

IV SAB/Wr 90/11 - Wyrok

Data orzeczenia	2011-10-13
Data wpływu	2011-09-09
Sąd	Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
Sędziowie	Henryk Ożóg /przewodniczący sprawozdawca/ Lidia Serwiniowska Miroslawa Rozbicka-Ostrowska
Symbol z opisem	648 Sprawy z zakresu informacji publicznej i prawa prasowego 658
Hasła tematyczne	Dostęp do informacji publicznej
Skarżony organ	Dyrektor Szkoły
Treść wyniku	Zobowiązano do dokonania czynności
Powołane przepisy	Dz.U. 2001 nr 112 poz 1198; art. 7ust. 1; Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia NSA Henryk Ożóg (spr.) Sędziowie Sędzia NSA Miroslawa Rozbicka - Ostrowska Sędzia WSA Lidia Serwiniowska Protokolant Jolanta Pocijowska po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 13 października 2011 r. sprawy ze skargi Ogólnopolskiego Akademickiego Związku Zawodowego w W. na bezczynność Dyrektora Gimnazjum Nr [...] we W. w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej I. zobowiązuje Dyrektora Gimnazjum Nr [...] we W. do załatwienia wniosku Ogólnopolskiego Akademickiego Związku Zawodowego w W. z dnia 11 lipca 2011 r. w terminie 14 dni od daty otrzymania akt sprawy wraz z odpisem prawomocnego wyroku; II. zasądza od Dyrektora Gimnazjum Nr [...] we W. na rzecz Ogólnopolskiego Akademickiego Związku Zawodowego w W. kwotę 357 (trzysta pięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Uzasadnienie

Przedmiotem skargi Ogólnopolskiego Akademickiego Związku Zawodowego w Warszawie jest bezczynność Dyrektora Gimnazjum nr [...] we W.. Skarżący zarzucił, że nie otrzymał informacji, o którą wnosił pismem z dnia 11 lipca 2011 r.

Pismem z dnia 11 lipca 2011 r. natomiast Związek zwrócił się o przesłanie kserokopii protokołu kontroli przeprowadzonej w Gimnazjum nr [...] we W. przez Wydział Kontroli Urzędu Miejskiego we W..

W odpowiedzi na skargę Dyrektor Gimnazjum nr [...] we W. wniosła o jej oddalenie gdyż żądanej informacji udzieliła przekazując ją pismem przewodnim z dnia 20 lipca 2011 r.

Podczas rozprawy sądowej Prezes Związku popierał skargę. Oświadczył, iż Związek nie otrzymał żądanego protokołu. Wniósł o zobowiązanie szkoły do przedstawienia dowodu doręczenia. Do dnia rozprawy Gimnazjum nr [...]nie dostarczyło żądanej informacji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga jest zasadna.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym nie budzi obecnie wątpliwości, że w przypadku skargi na bezczynność organu w przedmiocie dostępu do informacji publicznej, skarga nie musi być poprzedzona żadnym środkiem zaskarżenia na drodze administracyjnej. Kodeks postępowania administracyjnego nie ma bowiem zastosowania do udostępnienia informacji

publicznej, ponieważ ta ustawa zawiera odesłanie do stosowania tego kodeksu jedynie w odniesieniu do decyzji o odmowie udzielenia informacji, nie zaś do czynności materialnoteczniczej polegającej na jej udzieleniu.

Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. nr 112, poz. 1198 ze zm.) dalej: ustawa ustanawiając generalną zasadę udostępniania informacji publicznej, przewiduje jednocześnie różne sposoby jej udostępniania, wymienione w art. 7 ust. 1. Jednym z nich jest udostępnianie informacji publicznej na wniosek (art. 10 u.d.i.p.).

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje, że wnioskodawca złożył wniosek na piśmie w przedmiocie udostępnienia informacji w postaci kserokopii protokołu kontroli przeprowadzonej w maju 2011 r. w Gimnazjum nr [...] we W. przez Wydział Kontroli Urzędu Miejskiego we W.. Mając na względzie jego treść, należało uznać, że dotyczył on informacji publicznej w rozumieniu ustawy co – w ocenie Sądu – nakazywało przyjąć, że adresat wniosku był zobowiązany do rozważenia tego żądania również w oparciu o powołane wyżej przepisy, a takie działanie jest czynnością wykonywaną z urzędu.

Dodać należy, że wniosek taki nie tylko wszczyna postępowanie w sprawie udostępnienia informacji publicznej, ale też określa krąg podmiotów biorących w nim udział. Wystąpienie z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej do określonego podmiotu przesądza o tym, że w odniesieniu do tego podmiotu należy czynić rozważania, czy jest on, w świetle przepisów ustawy, zobowiązany do udzielania informacji publicznej oraz czy w wyznaczonych ustawą terminach podejmuje stosowne czynności (udostępnienie, odmowa udostępnienia), których brak jest jednoznaczny z beczynnością.

Zważywszy przedmiot żądania wniosku skarżącego z dnia 11 lipca 2011 r. wszczynającego postępowanie w sprawie udostępnienia informacji oraz podmiot, do którego wniosek ten został skierowany, oraz uznając, że do jego rozstrzygnięcia ma zastosowanie ustawa stwierdzić należy, że ustawa ta kształtuje prawo do informacji w takim zakresie, w jakim dotyczy organów publicznych w szerokim rozumieniu tego pojęcia. Pojęcie informacji publicznej ustawodawca określił w art. 1 ust. 1 i art. 6 ustawy. W ich świetle informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 ustawy. Przy wykładni tych sformułowań należy kierować się art. 61 Konstytucji RP, zgodnie z którym prawo do informacji jest publicznym prawem obywatela, realizowanym na zasadach skonkretyzowanych w ustawie o dostępie do informacji publicznej.

Uwzględniając to można zatem uznać, że informacją publiczną będzie każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa. Informacja publiczna dotyczy sfery faktów. Jest nią treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej, treść wystąpień i ocen przez nie dokonywanych, niezależnie do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawy dotyczą. Informację publiczną stanowi więc treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organów władzy publicznej, związanych z organem bądź w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem. Są nią zarówno treści dokumentów bezpośrednio wytworzonych przez organy, jak i te, których organ wzywa do realizacji przewidzianych prawem żądań, także te, które tylko w części dotyczą organu, nawet gdy nie pochodzą wprost od niego (wyrok WSA w Warszawie z dnia 26 września 2007r., sygn. akt II SA/Wa 2199/06; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 23 lutego 2011r., IV SAB/Wr 70/10).

W wyniku poczynionych ustaleń stwierdzić należy, że adresat wniosku powinien załatwić sprawę w sposób i w formie przewidzianej w ustawie o dostępie do informacji publicznej, tzn.

udostępnić informację lub też odmówić jej udostępnienia, jeżeli – jego zdaniem – spełnione zostały ustawowe przesłanki uzasadniające taką odmowę.

Zaznaczyć nadto trzeba, że beczynność organu administracji publicznej zachodzi wówczas, gdy organ ten nie wydaje w terminach ustawowych decyzji, postanowień lub innych aktów albo nie podejmuje czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących przyznania, stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa.

Na równi z tak rozumianą beczynnością należy traktować sytuację gdy uprawniony żądający udostępnienia informacji publicznej oświadczy, że jej nie otrzymał, a w aktach sprawy brak dowodu doręczenia informacji, publicznej uprawnionemu. Brak taki nie pozwala uwzględnić twierdzenia podmiotu zobowiązanego o udostępnieniu informacji publicznej uprawnionemu.

Skarżący natomiast utrzymuje, że żądanej informacji nie uzyskał. Potwierdzają to też akta sprawy, w których brak dowodu, że podmiot zobowiązany istotnie wywiązał się ze swojej powinności.

Doręczenie jest to wyraźna, władcza, obligatoryjna, formalna i nieodwołalna czynność procesowa techniczna właściwego organu administracji publicznej lub wykonującego funkcje zlecone, za pomocą której przekazuje (udostępnia) się pisma adresatowi w postępowaniu administracyjnym, w sposób przewidziany prawem, z którą prawo wiąże określone skutki prawne (G. Łaszyca, A. Matan: Doręczenie w postępowaniu administracyjnym ogólnym i podatkowym. Zakamycze 1998, str.47).

Autorzy ci trafnie jednocześnie uznają, że doręczenie (ogłoszenie) decyzji (odpowiednio postanowienia) jest nie tylko warunkiem jej bytu prawnego, ale od momentu uzewnętrznienia woli organu przez doręczenie (ogłoszenie), rozpoczyna się dopiero byt prawny decyzji (postanowienia), decyzja nabiera z tą chwilą mocy prawnej. Decyzja niedoręczona (ogłoszona) stronie jest decyzją nie istniejącą, co oznacza, że nie wchodzi ona do obrotu prawnego, a stwierdzenie jej nieistnienia nastąpić może w dowolnej formie i w każdym czasie. (Tamże, str. 22-23).

Rozważania te można przenieść i na grunt niniejszej sprawy uznając w konsekwencji, że żądanej informacji skarżącemu nie udostępniono.

Z tych względów, na podstawie art. 149 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowanie przed sądami administracyjnymi (Dz.U. nr 153, poz. 1270 ze zm.) Sąd zobowiązał Dyrektora Gimnazjum nr [...] we W. jak punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania sądowego Sąd orzekł na podstawie art. 200 tego Prawa.